

به اعتباری یعنی قسم دیگر از چهارده قسم را میتوان موجب اتمام کلمات فارسی دانست و بر چهار قسم بسیط مذکوره اضافه نمود:

- ۱ - مایه‌سنگین هانند: در (بکسر آخر) ۲ - بایه بهم بسته هانند: اگر
- ۳ - پایه کسیخته هانند: پای (بکسر آخر) ۴ - پایه بسیار هانند: نماز
- ۵ - بهم پیوسته هانند: گریست

بعضی از علماء عروض فواصل سه گانه را بعلت اینکه در عروض عربی مرکب است بحساب نیاورده برای دادن مثال شش قسم دیگر این مثال را، لم از علی رأس جبل سمعکة، بعربی و این مصراعرا، گردل مرا خسته نکنی نه بروم، بفارسی گفته‌اند و چون هر دو مثال ناقص است لهذا نگارنده مصراعی گفته‌ام که بترتیب حاوی تمام نه قسم میباشد و آن اینست: که در بر تار مگر قلب فغان دوست گریست.

۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

فصل سوم - افاعیل

کویند خلیل ابن احمد رحمة الله عليه علم عروض را وضع نمود و چون عرب زبان بود برای نشان دادن ترکیبات کلمات که از قرکیب آنها آنکه پدید میشود بنای خود را بر مصدر فعل، بمعنی (گردن) گذارده و برای نمایاندن اقسام کلامگی که گرد آمدن آنها موجب پدید شدن آنکه است بناجار از باب فعل لغات بسیار وضع نموده و هر یک از آنرا برای نوعی علم گرده دیگران هم که این علم را از او اقتباس نموده‌اند اینها همین لغات را بکار برده‌اند و چون انواع مشتقه از کلمه فعل بسیار است برای نمایاندن هر یک از اجزاء آن (از احیف و علل) نامی هانند: اهتم، اشتهر، اذل، اخرب، مخفق، مکوف و غیره که آنها ختن و دانستن و وجه تسمیه و بخاطر نگاهداشتن آن بسیار دشوار است. نهاده‌اند نگارنده در مقابل کلمه فعل که با بحث سخن گفتن تناسبی ندارد فعل (گفتن) را که در خور سخن است و مشتقات آن نیز در همه چا مورد احتیاج و دارای معنی مستقلی است برگزیده برای رعایت (الفضل للمتقدم) و آنکه تقسیمات سابق معلوم باشد تقسیمات قدما را در فصل چهارم ذکر و همه‌جا در مقابل ذکر هر یکی از افاعیل عربی پارسی آنرا نگاشتم که هر کس هر کدام را بسند بکار برد.

ذکر کلیه از احیف و وجه تسمیه آنها چون موجب تطویل کلام میشدر
 فصل پنجم اصطلاحات مخصوصه عروض معانی اصطلاحی و لغوی آنها را ذکر
 نمود و در فصل ششم با ترتیب جدولی کلیه افاعیل را که مشتق از کدام جزء
 اصلی فعل میباشند و مورد استعمال آنها و معانی لغوی آنانرا و اینکه هر کدام
 از هر جزئی که مشتق شده اند چه نام خواهند داشت تاحدی که برای اطلاع
 خواننده لازم بنظر میرسید ذکر نمود کسانی که بخواهند بیش از این از شرح و
 بسط ز حافات و علل آگاه شوند بکتاب المعجم فی معانی اشعار العجم مراجعه
 فرمایند.

فصل چهارم

مشتقات اصلی فعل در اشعار فارسی و عربی

- ۱ - مفعولاتن یا فعلن فاعل چون گفتی کویم
- ۲ - متفاعلن ، فعلن فعل بکه کفته کو
- ۳ - مفاععلتن ، فعل فعلتن بکو که بکو
- ۴ - مفاعیلن ، فعل فاعل بکوئیم
- ۵ - مستفعلن ، فعلن فعل کتم بکو
- ۶ - فاعلاتن ، فعلاتن علوم انسانی و مطالعات کو بکویم

قدماء چهار اصل دیگر پیر قائل شده اند از

۱ - فاعلن	که خود جزوی است از فاعلاتن	جون	گویم
۲ - فعلن	که جزوی است از مفعولن		بکویم
۳ - مفعولن	که جزوی است از مفعولاتن		گفتیم
۴ - مفاععلن	که جزوی است از مفاعیلن		بکویم

بنابراین مشتقات اصلی فعل شش نوع بیشتر نیست